

Помня много добре думите му. И аз съм българин и милея за България, каза той, но вие трябва да знаете, че Европа никога няма да даде Македония на България. Македония е населена с много народности и всяка от тях я иска за себе си. Ни е ще влезем във връзка с гръцките и сръбски андарты, с малотурската партия "Етихат ветерекы". Ще свалим там режимите. Ще дадем земята на бедните. Ще направим Македония автономна държава и ще влезем във федерация със всички балкански ~~жидански~~ държави. Само една такава голяма държава ще може да противостои на интересите на европейските сили. Ако не успеем да постигнем това, ще направим референдум и ще питаме македонското население към коя държава желае да се присъедини. И понеже болшинството са българи, Македония ще стане наша без жертви. През 1913г. обаче Македония я разкъсаха сърби, гърци и турци и за нас остана една съвсем малка част. *Така се видях*

предвидението на Сандански.
 Вместо да пленяват американката Мис тон, Я. Сандански искаше да пленят Фердинанд, когато отива в Рилския манастир. Но се отказаха да не би да станат усложнения, тъй като е държавен глава. От нея взеха *14,500 лири, но изпратените хора да купят с тях оръжие си накупуваха апартаменти, отцепиха се.* Паница ги уби и двамата, но после и него го убиха.

През войната с Турция през 1912 г. Сандански помогна много на българската армия. Той вървеше напред и разузнаваше *и свободен* *на командването на войс. армия, че има нещо за освободен.* Любомир Харизанов и Яворов издаваха един вестник при Я. Сандански. Когато започнали да го издават се чудели какво име да му сложат и попитали Яне Сандански. Сандански ги изругал: не ви ли е срам да питате, ето го величествения Пирин пред вас. И те нарекли вестника "Пиринско дело" или "Пирински глас".

След Европейската война Харизанов назначи Р. Генев чрез своите връзки за главен експерт по тютюните.

В последните месеци от живота му видях Р. Генев. Най-напред ходих при Димов да го питам къде е. Той ми каза, че са му взели жена да го гледа. Отидох при него. Поговорихме. Тогава ми каза, че помогнал на Димов с материали за "Тютюн". Бях и на погребението му. Когато отидох в дома на покойниците не можах да го познае. Веше брадясал. *негов редник*
 Брат му държа реч на гроба.

Дупница беше по-напреднала в тютюнопроизводството от Кюстендил. В оня край още по онова време хората направиха милиони. Имаше много тютюневи фирми - Чапрашикови, Фернадес /еврейска/, Мак Асеов /еврейска/ Азис фикри /турска/ и други. Чорбаджиите не ходеха по села-